

[Justitsministeren.]

2 indeholder kun eksempler på magtanvendelse, som også efter den gældende bestemmelse ville være strafbar.

§ 99 indeholder på 2 punkter en udvidelse af det strafbares område. Medens den gældende § 99, stk. 1, kun straffer den, der med det formål at påføre krig træder i forbindelse med en fremmed stats regering, medtager forslaget enhver handling, der sigter til at påføre krig, altså også forhandlinger med enkeltpersoner, en organisation eller et parti i et fremmed land, for at bevæge dem til at påvirke deres regering til at påføre Danmark eller dets forbundsfælle krig. Endvidere sidestilles med krig besættelse eller andre fjendtligheder, og som eksempler på andre fjendtligheder nævnes blokade eller anden tvangsforanstaltning.

Den gældende § 99, stk. 2, hjemler straf for den, som træder i forbindelse med en fremmed stats regering for at formå denne til at krænke den danske stats bestemmelsesfrihed på anden måde end ved påførelse af krig. Efter forslaget udvides bestemmelsens område, således at man rammer enhver, der virker for ved udenlansk bistand at krænke den danske stats bestemmelsesfrihed, hvilket betyder, at det herefter er ligegyldigt, om bistanden ydes af en fremmed stat eller af privatpersoner, en organisation eller et parti i udlandet.

§ 100 er praktisk taget identisk med den gældende bestemmelse i borgerlig straffelov § 100.

§ 101 har jeg omtalt.

§ 102 indeholder i forhold til den gældende bestemmelse i § 101 ingen udvidelse, men en — før omtalt — indskrænkning af det strafbares område derved, at bistandsydelse under truende udsigt til krig er udgået. Stk. 3 i samme paragraf indeholder en strafskærpelse, svarende til straffelovstilæggets.

§ 103 indeholder en udvidelse af den gældende § 102 til besættelsessituationen og til anden modvirken af statens med krig for øje truffne foranstaltninger end misligholdelse.

§ 104, der svarer til værnemagerloven af 1945, er tidligere omtalt.

§ 105 ligeledes.

§ 106 er enslydende med borgerlig straffelovs § 103, stk. 1, nr. 3.

§§ 107 og 108 om spionage indeholder en nærmere klassificering og en strafskærpelse, men ingen udvidelse af det strafbares område i forhold til borgerlig straffelovs § 105, bortset fra at denne taler om en fremmed stats efterretningsvæsen.

§§ 110, 110 b, 110 c, 110 d, 110 e og 110 f svarer ganske til nugældende bestemmelser; § 110 a ligeledes, bortset fra en uvæsentlig ændring i nr. 1 og tilføjelsen af forbud mod uden tilladelse at optage fotografier over dansk statsområde eller offentliggøre sådanne.

§ 111 har jeg tidligere omtalt.

§§ 112 og 113 svarer i realiteten ganske til de tilsvarende bestemmelser i borgerlig straffelov.

§ 114, stk. 1, optager urolovens forbud mod visse sammenslutninger i borgerlig straffelov; stk. 2 er som nævnt nyt.

§§ 115—117 svarer, bortset fra den tidligere nævnte strafforhøjelse i § 116, ganske til borgerlig straffelovs §§ 114—16.

§ 118, der er ny, har jeg allerede omtalt, § 118 b med konfiskationsbestemmelsen ligeledes.

§ 118 a svarer til borgerlig straffelovs § 118. I §§ 125, 128 og 136 sker kun strafskærpelser, i §§ 129 og 141 rene formalitetsændringer.

§ 129 a har jeg tidligere omtalt og § 134 a optager i borgerlig straffelov urolovens bestemmelse om straf for urostiftere ved offentlige møder o. lign.

En rigtig analyse viser altså, at dette lovforslag er en såre beskeden ajourføring af vor lovgivning på et desværre aktuelt område; det medfører en række tiltrængte forbedringer i forhold til de gældende bestemmelser, men det indeholder på ingen måde noget brud med den hidtidige retstilstand. Det er ikke revolutionært eller revolutionerende og det er efter min overbevisning ikke forbundet med nogen større risiko for misbrug end de nugældende bestemmelser.

Under henvisning hertil kan jeg anbefale lovforslaget, som det nu foreligger, til en hurtig og velvillig behandling her i det høje ting.

Jeg har derefter den ære at anbefale forslag til lov om dødsstraf for visse handlinger begået under krig eller fjendtlig besættelse til det høje tings velvillige og hurtige behandling.

Forslaget er som omtalt udskilt som særligt lovforslag under behandlingen i folketinget af forslaget om ændringer i og tilføjelser til borgerlig straffelovs kapitel 12 og 13 m. v., men det har iøvrigt samme indhold, som det i folketinget fremsatte forslag havde, bortset fra at bestemmelserne om dødsstraf dér var foreslået optaget i den militære straffelov.

Efter at jeg havde hørt folketingsudvalgets synspunkter, kom jeg til det resultat, at den fremgangsmåde, som jeg i min fremsættel-